

ærede Medlem stemte for, fandtes den Bestemmelse, at Ligningskommissionerne kunde nedsætte efter frit Skøn Indtægter af ikke over 600 Kr. Nu ved man, at Praksis er, at de laveste Indtægter i Kommunerne nedsættes meget stærkt efter Ligningskommissionernes fri Skøn i Øjeblikket, men ved den Bestemmelse, som det ærede Medlem stemte for, vare Ligningskommissionerne bundne til ikke at kunne gøre denne fri Nedsættelse før ved Indtægter, der vare saa langt nede som 600 Kr. Det er blevet forandret til 800 Kr. paa Landet og 1,000 Kr. i Byerne, og det forekommer mig, at det er en Ting, man maa sige er en ikke ringe Forbedring, netop for de Samfundsklasser, det ærede Medlem gerne vil gøre sig til Talsmand for herinde.

Endvidere nævnedes det ærede Medlem en anden Ting, som skulde gøre, at denne Skattereform var meget ringere. Han nævnedes § 26 i Loven om den kommunale Beskatning. Denne Paragraf bestemmer, at, for at Sogneraadene skulde kunne gaa over til at lægge mere Skat paa Ejendommene i Kommunerne, skal det for det første vedtages af Sogneraadet og dernæst stadfæstes af Amdsraadet med mindst $\frac{3}{4}$ Stemmer. Denne Bestemmelse gaar kun ud paa at hindre eller i hvert Fald besværliggøre en stigende Bevægelse og i det hele en Bevægelse i de kommunale Ejendomsskatter. Det forekommer mig for øvrigt, at det er en Tendens, vi alle herinde have haft ogsaa det ærede Medlem og hans Parti. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at det ærede Medlem forleden Dag udtalte, at de kommunale bevægelige Ejendomsskatter vare meget uheldige. Men det ærede Medlem forstaaer sikkert, at efter den gamle Ordning, hvor vi ikke havde en mellemkommunal Beskatning, kunde det have sin Betydning, at et Sogneraad kunde lægge meget paa Hartkornet, fordi, naar en stor Gaard laa i et Sogn og Besidderen ikke boede der, var det det eneste Middel til at faa Skat af ham. Men nu faa vi en mellemkommunal Beskatning, og den Grund til, at man saaledes ret vilkaarlig skulde kunne forhøje den kommunale Ejendomsskat, er dermed bortfalden, og derved kan denne Bestemmelse saavel forsvares, thi jeg antager vel, at det ærede Medlem er enig med mig i det, at naar vi have de to Skatteobjekter i Kommunen, nemlig dels de faste Ejendomme og dels Formue og Lejlighed, saa maa ethvert demokratiskind Medlem af dette Folketing sige, at jo mere der kan lignedes paa Formue og Lejlighed, naar den

lignedes forsvarlig, desto bedre er det. Der er ingen Tvivl om, at de rige Folk, hos hvem det ærede Medlem jo gerne vil have saa stor en Part af Skatten, kommer til at betale mere ved, at den lægges paa Formue og Lejlighed, end ved, at den lægges paa Hartkornet, og hvis det ærede Medlem har lagt Mærke til, hvem der ude paa Landet altid har holdt paa, at Formue og Lejlighedsskatten skulde have lidt og Hartkornet meget, vil han have set ogsaa dette bekræftet; men saa kom det ærede Medlem til disse Eksempler, der har været talt om, og som jeg ogsaa fremdrog forleden, fordi jeg ønskede, at vi, da vi nu havde faaet nogle faste Tal at holde os til, ogsaa virkelig skulde foretage en Sammenligning med Hensyn til, hvad de Skatteleve bød rige Folk, som det ærede Medlem har stemt for, og hvad de Skatteleve byde, som vi nu ville stemme for, men som det ærede Medlem ikke vil have med at gøre. Se, der sagde det ærede Medlem nu i Eftermiddagsmødet, at vi kunde ikke regne med de Tal, for de Tal, der vare opgivne f. Eks. for Grev A., vare fejle. Dertil vil jeg nu sige, at naar en Mand offentlig lader opgive sin Indtægt og Formue, gaar jeg selvfølgelig ud fra, at Opgivelsen er rigtig, og det forekommer mig ganske selvfølgelig, at det ærede Medlem ogsaa maa gaa ud derfra. Jeg skal ikke opholde mig ved, at det ærede Medlem talte om Skatteansættelsen her i Kjøbenhavn. Det kan jo have mange Grunde, at den maaske er mindre end den virkelige Indtægt, blandt andet maaske den, at denne Mand overhovedet ikke svarer Skat til Kjøbenhavn, og saa er det temmelig ligegyldigt, hvad han er ansat til. (Afbrudelse af *Borghjerg*). Derfor bliver han alligevel skrevet i Skattebogen, for det Tilfælde, at han skulde have tilstrækkelig længe Ophold her. Men saa viser det sig, at han ikke har tilstrækkelig længe Ophold her, og saa er der intet Menneske, der har Interesse i, om det er rigtigt eller ikke, og det turde være Forklaringen paa det Forhold, som det ærede Medlem ikke kan forstaa. For at faa disse Tal til at vakle, giver det ærede Medlem sig saa til at fantasere om, hvad hans Ejendomme og navnlig Skove kunne være værd, og siger, at de umulig kunne være saa meget værd som opgivet, og derfor skal der trækkes noget fra. Det forekommer mig nu noget dristigt af det ærede Medlem, som ikke kender Grev A.s Skove, og hvis han havde set dem, ikke har forstaaet paa at vurdere dem, uden videre at kassere Ansættelsen og sige, at vi maa